

Prasītājs uzskata, ka Padome nebija kompetenta pieņemt Regulas Nr. 881/2002 2. pantu tā grozītajā redakcijā, jo EKL 60., 301. un 308. pants tai nepiešķir šādas pilnvaras. Turklāt Padome un Komisija ir ļaunprātīgi izmantojušas savas pilnvaras, jo Regulas Nr. 881/2002 2. pants redakcijā ar grozījumiem neatbilst EKL 60., 301. un 308. panta mērķiem.

Prasītājs turklāt uzskata, ka Regulas Nr. 881/2002 2. pants redakcijā ar grozījumiem apdraud Kopienu tiesību vispārējos principus, it īpaši subsidiaritātes principu, samērīguma principu un pamattiesību ievērošanas principu.

Visbeidzot, prasītājs uzsver, ka Regulas Nr. 881/2002 2. pants tika pieņemts, pārkāpjot būtiskas procesuālās normas, proti, neievērojot Padomei un Komisijai uzlikto pienākumu atbilstoši paskaidrot, kāpēc pasākumus, kas tiek atzīti par nepieciešamiem, nevar pieņemt atsevišķi katra dalībvalsts.

-
- (¹) Komisijas 2006. gada 10. februāra Regula (EK) Nr. 246/2006, ar ko 63. reizi groza Padomes Regulu (EK) Nr. 881/2002, ar kuru paredz īpašus ierobežojošus pasākumus, kas vērsti pret konkrētām personām un organizācijām, kas saistītas ar Osamu Bin Ladenu, Al-Qaida tīklu un Taliban, un ar kuru atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 467/2001 (OV 2006, L 40, 13. lpp.).
- (²) Padomes 2002. gada 27. maija Regula (EK) Nr. 881/2002, ar kuru paredz īpašus ierobežojošus pasākumus, kas vērsti pret konkrētām personām un organizācijām, kas saistītas ar Osamu Bin Ladenu, Al-Qaida tīklu un Taliban, un ar kuru atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 467/2001, ar ko aizliedz eksportēt noteiktas preces un pakalpojumus uz Afganistānu, pastiprina lidojumu aizliegumu un attiecinā uz Afganistānas Taliban līdzekļu un citu finanšu resursu iesaldēšanu (OV 2002, L 139, 9. lpp.).

Prasība, kas celta 2006. gada 5. maijā — *Sanabel Relief Agency* pret Padomi

(Lieta T-136/06)

(2006/C 165/59)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Sanabel Relief Agency Ltd*, Birmingema (Apvienotā Karaliste) (pārstāvji — *N. Garcia, Solicitor, S. Cox, Barrister*)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītāja prasījumi:

- atcelt 2. pantu Padomes 2002. gada 27. maija Regulā (EK) Nr. 881/2002, ko groza Padomes 2003. gada 27. marta Regula (EK) Nr. 561/2003 un svītrot prasītāja vārdu no I pielikumā Komisijas 2006. gada 10. februāra Regulai (EK) Nr. 246/2006;
- piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Pamati un galvenie argumenti, uz kuriem balstās prasītājs, ir tādi paši kā lietā T-135/06 *Al-Faqih*/Padome.

Prasība, kas celta 2006. gada 5. maijā — *Abdrabbah* pret Padomi

(Lieta T-137/06)

(2006/C 165/60)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Ghuniah Abdrabbah* (Birmingema, Apvienotās Karaliste) (pārstāvji — *N. Garcia, Solicitor, S. Cox, Barrister*)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītāja prasījumi:

- atcelt 2. pantu Padomes 2002. gada 27. maija Regulā (EK) Nr. 881/2002, ko groza Padomes 2003. gada 27. marta Regula (EEK) Nr. 561/2003 un Komisijas 2006. gada 10. februāra Regula (EEK) Nr. 246/2006, un svītrot prasītāja vārdu no I pielikuma;
- piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Pamati un galvenie argumenti, ko izvirzījis prasītājs, ir tādi paši kā lietā T-135/06 *Al-Faqih*/Padome.

Prasība, kas celta 2006. gada 5. maijā — *Nasuf* pret Padomi

(Lieta T-138/06)

(2006/C 165/61)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Nasuf* (Mančestra, Apvienotā Karaliste) (pārstāvji — *N. Garcia, Solicitor, S. Cox, Barrister*)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītāja prasījumi:

- atcelt 2. pantu Padomes 2002. gada 27. maija Regulā (EK) Nr. 881/2002, ko groza Padomes 2003. gada 27. marta Regula (EEK) Nr. 561/2003 un Komisijas 2006. gada 10. februāra Regula (EEK) Nr. 246/2006, un svītrot prasītāja vārdu no I pielikuma;
- piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Pamati un galvenie argumenti, ko izvirzījis prasītājs, ir tādi paši kā lietā T-135/06 *Al-Faqih*/Padome.

Prasība, kas celta 2006. gada 12. maijā — Francija pret Komisiju

(Lieta T-139/06)

(2006/C 165/62)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Francijas Republika, Parīze (Francija) (pārstāvji — E. Belliard, G. de Bergues, S. Gasri)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija

Prasītājas prasījumi:

- prioritāri, atcelt apstrīdēto lēmumu Komisijas kompetences neesamības dēļ;
- pakārtoti, atcelt apstrīdēto lēmumu procedūras noteikumu pārkāpuma dēļ, jo tika pārkāptas aizstāvības tiesības,
- pakārtoti tam, atcelt apstrīdēto lēmumu, jo tajā ir ietverts kļūdainais vērtējums attiecībā uz pasākumiem, ko veica Francija, lai pilnībā izpildītu 2005. gada 12. jūlija spriedumu;
- pakārtoti tam, atcelt apstrīdēto lēmumu, jo tajā bija jāparedz mazāka kavējuma naudas summa;
- pakārtoti visam iepriekš minētajam, samazināt kavējuma naudas summu;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus vai — gadījumā, ja Pirmās instances tiesa samazina kavējuma naudas summu — piespriest katram lietas dalībniekam segt savus tiesāšanās izdevumus pašam.

Pamati un galvenie argumenti

Ar 1991. gada 11. jūnija spriedumu ⁽¹⁾ Eiropas Kopienų Tiesa konstatēja, ka prasītāja nebija izpildījusi pienākumus, ko dalībvalstīm uzliek Kopienų tiesību akti zivsaimniecības politikas jomā. Tā kā minētais spriedums netika izpildīts, Komisija cēla Tiesā prasību, pamatojoties uz EKL 228. pantu, un ar 2005. gada 12. jūlija spriedumu ⁽²⁾ prasītājai tika piespriests samaksāt Komisijai kavējuma naudu par katru sešu mēnešu periodu no minētā sprieduma pasludināšanas brīža, kā arī soda-naudu. Pēc minētā sprieduma pieņemšanas Komisija turpināja sekot tam, kā prasītāja izpildīja Tiesas 1991. gada 11. jūnija spriedumu, un, konstatējusi, ka prasītāja nebija to izpildījusi pilnībā, Komisija pieņēma prasītājai adresēto lēmumu, ar kuru tai tika pieprasīts samaksāt ar Tiesas 2005. gada 12. jūlija spriedumu tai uzliktās finansiālās sankcijas. Tas ir apstrīdētais lēmums.

Savas prasības atbalstam prasītāja ir izvirzījusi vairākus pamatus.

Prioritāri, tā uzskata, ka apstrīdētais lēmums ir jāatceļ tāpēc, ka Komisijai nebija kompetence, t.i., tā nevarēja pieņemt lēmumu, ar kuru dalībvalstij liek samaksāt kavējuma naudu, ko uzlikusi Tiesa atbilstoši EKL 228. pantam. Prasītāja norāda, ka saskaņā ar EKL 228. pantu vienīgi Tiesai ir kompetence prasīt veikt šādu maksājumu, jo pirms tam ir jākonstatē pienākuma neizpildes turpināšanās.

Pakārtoti, prasītāja norāda, ka Komisija ir pārkāpusi lēmuma pieņemšanas procedūras noteikumus, pārkāpjot aizstāvības tiesības, jo Francijas iestādēm netika dota iespēja atbilstošā veidā iesniegt savus apsvērumus pirms apstrīdētā lēmuma pieņemšanas.

Pakārtoti tam, prasītāja izvirza prasības pamatu saistībā ar Komisijas izdarīto kļūdaino vērtējumu attiecībā uz pasākumiem, ko veica Francija, lai pilnībā izpildītu Tiesas spriedumu.

Pakārtoti tam, tā uzskata, ka, ņemot vērā izpildes pasākumus, ko tā veikusi kopš Tiesas sprieduma pieņemšanas, Komisijai bija jānoteic mazāka kavējuma naudas summa.

Visbeidzot, pakārtoti visam iepriekš minētajam, prasītāja uzskata, ka gadījumā, ja Pirmās instances tiesa atzīs, ka Komisija pati nevarēja samazināt ar Tiesas spriedumu noteikto kavējuma naudas summu, tas būtu jāizdara pašai Pirmās instances tiesai, izmantojot savu neierobežoto kompetenci.

⁽¹⁾ Lieta C-64/88 Komisija/Francija (*Recueil*, I-02727. lpp.).

⁽²⁾ Lieta C-304/02 Komisija/Francija (*Krājums*, I-06263. lpp.).